

CORREBOUS

Set anys sense bous a la mar

Arran d'una sentència judicial i d'un expedient sancionador contra esta modalitat a Alcanar, el 2015, els ajuntaments han deixat de demanar permís

Terres de l'Ebre Ò.M.J.

La llei del 2010 que blindava els correbous no és una qüestió tanca-da. D'entrada, el Parlament té pen-dent votar, quan ho considere la Junta de Portaveus, una proposició no de llei registrada per la CUP i els comuns, a iniciativa de les entitats AnimaNaturalis i l'Associació Tots Som Poble, que demana la pro-hibició dels bous embolats i capllaçats, per considerar-les les modalitats més agressives. Això implicaria per força, en cas que s'aprovisi i el Govern la dugués a terme, una mo-dificació de la llei que actualment avala amb condicions de bon ús-estes dos modalitats. En canvi, la mateixa llei no va acabar de donar cobertura fa 12 anys a la tercera modalitat més discutida: els bous a la mar. El resultat ha estat que, des del 2015, després que el Servei Ter-ritorial de Joc i Espectacles de les Terres de l'Ebre tramités un expe-dient sancionador -a partir d'una de-núncia d'Actima que apel·lava a una sentència del jutjat contenciós ad-ministratiu número 1 de Tarragona- contra els organitzadors dels bous a la mar d'Alcanar, esta modalitat quedés sense cobertura jurídica i haja desaparegut del mapa taurí de les Terres de l'Ebre, en contraposi-ció a llocs com Benicarló o Dènia, al País Valencià, on es continua cele-brant. De fet, AnimaNaturalis, un

dels principals assots dels protaur-ins, va denunciar este mes de juliol "la brutalitat" dels bous a la mar de Dènia.

En els bous a la mar, les places estan obertes al mar, de manera que les persones que temptegen els animals poden llançar-se a l'aigua per a evitar ser envestides i sovint els braus acaben també dins de l'ai-gua. Són els aficionats els que els han d'ajudar a sortir de l'aigua, a tra-vés d'embarcacions o llocs habilitats, i és en este punt que les entitats animalistes creuen que es pro-duïxen la major part dels maltracta-ments i el sofriment dels animals. **"Com la majoria de mamífers, els bous saben nadar per instint, però no és el seu hàbitat natural, amb la qual cosa l'estrès i l'angoixa augmen-ta considerablement"**, manifestava la directora d'AnimaNatura-lis a Espanya, Aïda Gascón.

A més, en el cas de l'Ampolla i les Cases d'Alcanar, els últims munici-pis ebrencs a celebrar bous a la mar, es feien en zones portuàries on l'animal, en lloc d'entrar progressi-vament al mar, s'acabava precipi-tant a les aigües del port. Això fins que el Govern va tombar a la pràcti-ca esta modalitat a l'Ebre en fer una interpretació estricta de la definició de bous a la plaça que recull la llei que protegix els correbous. L'article 4 parla textualment de "dixar anar els animals en un recinte tancat,

Imatge d'arxiu d'un bou a les Cases d'Alcanar.

una plaça o un lloc similar, construït amb barreres de protecció i grades per al públic, per a evitar que surten del recinte", i permet com a alterna-tiva "la variant de bous a la platja". A partir d'aquí, el portaveu de l'Agru-pació de Penyes i Comissions Tauri-nes de les Terres de l'Ebre, Adolfo Lleixà, considera que la llei no diu enlloc que no es puguen fer bous a la mar i que si els ajuntaments esti-guessen disposats a lliurar-ne una

batalla legal, tindrien moltes possi-bilitats de sortir-ne guanyadors. El delegat del Govern a les Terres de l'Ebre, Albert Salvadó, es remet a la tesi jurídica que sosté l'Administra-ció, en el sentit que **"es poden auto-ritzar els bous a la platja, com a va-rietat dels bous a la plaça, només si es garantix que es fan en recinte tancat"**. **"Si els bous han de caure a l'aigua, no són autoritzables"**, tanca.

Arran del cas d'Alcanar, ni l'Ajun-tament del Montsià ni el de l'Ampo-lla, al Baix Ebre, van tornar a dema-nar permís específic per a fer bous a la mar. No només això, sinó que, per exemple, en el cas de l'Ampolla, es va tancar del tot el recinte del port pesquer on es feien els bous, i per a esquivar qualsevol possible denú-ncia dels antitaurins, s'hi va preveure una segona barrera amb boies, per tal que en el cas hipotètic de caure a l'aigua l'animal no entrés mar en-dins. I encara més, com que això feia perdre l'essència dels bous a la mar, el 2017 l'Ampolla va traslladar el recinte taurí a un altre emplaça-ment, més lluny de la mar.

Altres municipis ja van renunciar-hi abans, o simplement s'hi va anar perdent la tradició. En este sentit, però, enguany, la representant ma-jor juvenil de les Festes de la Ràpita, Marta Navarro, va fer un aHegat fa-vorable als bous en la nit del pregó, en què va invocar la figura del seu iaio, que li explicava que abans feien bous a la platja. **"Tant de bo algun dia se'n tornen a fer"**, va expressar Navarro.

L'escenari, però, tendix més aviat al replegament, ja des que el Parla-ment, la tardor del 2019, va aprovar en el Debat de Política General una iniciativa que instava a la prohibició dels correbous, amb 50 vots a favor, 17 en contra i 61 abstencions, i amb JxCat, PSC i ERC dividits. ■

POLEMICA

Incidents a la Ràpita donen munició als antitaurins

Les Festes Majors de la Ràpita es van acabar diumenge passat i, com és habitual, els actes amb bous hi van tenir un protagonisme destacat, però en este cas l'acumulació d'inci-dents van posar la Ràpita en el punt de mira, especialment del movi-ment antitaurí, que no dixa de pres-ionar per l'abolició de la festa i, es-pecialment, de moment, per la pro-hibició dels bous capllaçats i embo-

lats. Justament, els dos incidents més importants es van registrar en estes dos modalitats. Un bou capllaçat va donar el primer ensurt quan es va soltar d'una de les cordes amb què una part dels assistents conduïen l'animal. Això el va dixe-r lliure uns metres, en una zona de ter-rasses i sense que ningú el pogués subjectar, cosa que va provocar co-rridisses. Finalment va ser reduït

embolicant la corda a un fanal. Tam-bé van circular per les xarxes socials els vídeos d'alguna envestida als bous a la plaça o al carrer, en este cas, molt més habitual, o el d'una vaqueta atrapada entre barrots.

Però l'incident més greu i que va comportar més risc es va registrar en un dels bous embolats, quan l'animal va entrar a la plaça sense la corda tensada i sembla que sense

previ avis, quan encara hi havia molts assistents dins del recinte tau-rí. El bou va envestir diversos grups de persones. Sortosament, no es van lamentar ferits de consideració.

Els antitaurins, a través de Prou Correbous i d'Anima Naturalis, entre altres, no van perdre l'oportunitat de denunciar-ho com a exemples de mala praxi, i ho van vincular a la mort de tres persones en actes tau-

rins al País Valencià. Concretament, la portaveu i responsable d'Anima Naturalis, Aïda Gascón, va piular que a la Ràpita s'estaven **"guanyant el títol de 'la Tordesillas de Cata-lunya"**, per a després adreçar-se a l'Ajuntament per la perillositat de l'incident protagonitzat pel bou des-bocat abans de ser embolat: **"Sa-bem que no us preocupen els ani-mals; però, i les persones?"**.